

Sjef Wanders en Eveline Belderbos

Onze makelaars in Wallonië **Kuifje in Tibet**

Wie in Nepal is geweest, draagt voor de rest van zijn leven een stukje Tibetaanse rust met zich mee. Rust in ruste weliswaar. Althans, voor de wedergekeerde westerling met een druk bestaan. In zijn geplande bestaan waar tijd geld is, ratelt de fax, rinkelt de telefoon, wachten e-mails ongeduldig op een spoedige reply en holt hij van de ene afspraak naar de andere. En zeker nu: de economische crisis verlangt van de vroegere Nepal-reiziger met een commerciële baan dat hij nog een tandje harder loopt. Maar heel soms, als het gemoed ervoor openstaat, wapperen kleurrijke gebedsvlaggetjes voor zijn geestesoog en doemen mantra's op. Verloren in een moment van bezinning, krijgt tijd voor even een andere waarde. Het souvenir dat hij meebracht uit Nepal ontwaakt. Wie in Nepal is geweest kan het beamen: sereniteit is de voorwaarde om je te kunnen ontdoen van storende emoties.

Bezinning vanuit Huy

Gelukkig hoef je voor Tibetaanse wijsheden en boeddhistische leringen geen verre reizen te maken. Lama's uit het Verre Oosten onderrichten bezinning vanuit een van de vele spirituele centra op Europees grondgebied. Yeunten Ling in het Belgische Huy is daar een voorbeeld van. Westerlingen worden onthaald op het kasteel, omgeven door prachtige parktuinen, compleet met tempel en stoepa. Het enorme beeld van Boeddha verwelkomt je sprakeloos. Slenterend over het domein besef je dat onderwerping aan een oppergod minder verlichting brengt dan leven in harmonie met jezelf en met je omgeving. Een wijsheid die steeds meer mensen raakt.

Boeddhistisch centrum

Sjef Wanders is zo'n vroegere Nepal-reiziger. Niet zozeer onderworpen aan een oppergod als wel aan de wetten van kostbare tijd. Vorig jaar hadden wij een goed in de

regio Verviers in de verkoop. Vanuit de vallei leidde een lange, smalle weg langs weilanden de heuvels op en de bossen in. De weg kwam uit op een plateau. In deze ware oase van rust was een constellatie van huizen en huisjes gebouwd.

Sjef ging het complex bezichtigen met een man en een vrouw. Een week later namen ze contact op om nog een keer te gaan kijken. Bij die tweede bezichtiging bleek dat de man en de vrouw vertegenwoordigers waren van een boeddhistische instelling. Het aanbod sloot aan bij wat ze zochten. Op deze plek wilden ze een nieuw boeddhistisch centrum laten verrijzen.

Het stationnetje in de vallei is een pre. De tocht vanuit de vallei naar het centrum op de top zullen de pelgrims, naar verwachting, liever te voet afleggen dan boven te geraken per luxe bolide. Toegegeven, dat laatste vervoermiddel wordt ook niet uitgesloten.

Het glooiende plateau is een ideaal stuk grond voor kampeerders. Kleurrijke guirlandes zullen wapperen in de wind. Er zal een tempel worden gebouwd en een stoepa. De huidige terrassen zullen worden verbreed. Een enorme beeltenis van Boeddha zal Zijn wijsheid sprakeloos overbrengen op de gasten. De plannen worden besproken met de eigenaar. Hij vindt het allemaal prima, zolang hij de prijs die hij voor zijn eigendom verlangt maar betaald krijgt. Voordat er concrete afspraken gemaakt kunnen worden, moet de grond ingevoeld worden door een afgezant van de Dalai Lama. Die zal oordelen of de plek heilig genoeg is.

Invoelen

Kosten noch moeite worden gespaard. Twee weken later arriveert de afgezant van de Dalai Lama op de luchthaven van Charleroi. In een comfortabele automobiel laat hij zich chaufferen naar Verviers, tot aan de voet van een van de huizen op het plateau.

Sjef schudt de hand van deze vrolijke monnik, die, geheel volgens traditie, gekleed is in authentiek tenue. Samen lopen ze over het

plateau. Het driedelig grijs van de makelaar vormt een schril contrast met de oranje doeken waarin de lama is gehuld. De makelaar en de monnik strijken neer tussen graspluimen en korenbloemen op de grond die moet worden ingevoeld. Een apart tafereel: werelden van tijd en van tijdloosheid, naast elkaar gezeten in lotushouding.

Het Nepalese souvenir dat Sjef in zich draagt, ontwaakt. De lama mediteert en maakt intens contact met de aarde. De wind aait over de kaal geschoren bol van de monnik en blaast het dun geworden kuifje van Sjef omhoog. Er wordt thee geschonken. De sessie duurt een paar uur.

Als de monnik opstaat, voelt Sjef de ontwaakte rust wegebden. Hij strijkt zijn kuif omlaag en trekt zijn colbert in de plooi. De plek is heilig bevonden en het is tijd om tot zaken te komen. De koop wordt gesloten onder voorwaarde van verkrijgen van de benodigde vergunningen.

Bureaucratie

De gemeente Verviers laat zich door geen Boeddha van de wijs brengen: de bestemmingsplannen voorzien nu eenmaal niet in een bezinningscentrum. De ambtenaren die erover beslissen, hebben nooit een voet in Nepal gezet. Zelfs tot Huy zijn ze niet gekomen. Onderworpen zijn ze, deze loondienaars van de overheid, niet zozeer aan een oppergod en al zeker niet aan tijd als wel aan de bureaucratie: een duister kwaad waar verlichting geen vat op heeft.

En toch, er blijkt één ambtenaar tussen te zitten die kleurrijke gebedsvlaggetjes voor zijn geestesoog ziet wapperen en mantra's in de verte hoort. Zijn bezoek aan Nepal dat vergeten leek, kruipt voorzichtig omhoog uit zijn herinnering. Als eenling neemt hij het op voor de lama. Tevergeefs, want zijn collega's slepen er alle mogelijk argumenten bij om het de welwillende zo moeilijk mogelijk te maken. De bouwwerken worden minutieus afgespeurd op stedenbouwkundige inbreuken. Het schuurtje dat de eigenaar bouwde zonder er vergunning voor te hebben aange-

vraagd, wordt ingezet als tweede argument. Het dossier gaat van commissie naar commissie. Wat de ene commissie verandert, wordt door de volgende tegengesproken. De oordelende commissie belegt een laatste vergadering. Er wordt gestemd. Met één stem verschil wordt het plan afgekeurd. Het centrum komt er niet.

Hergé keert zich om in zijn graf en ontmoet de ogen van de sprakeloze Boeddha. Bij leven, toen hij striptekenaar was, liet hij Kuifje afreizen naar Tibet. Dat was in 1960. Toen was Hergé een eenling in onbegrepen discrepantie. Half Waal, half Vlaming, maar wel begiftigd met de innerlijke rijkdom van de zingeving uit het Verre Oosten.

Met de uitgave van zijn stripboek deed hij zijn gevleugelde familienaam eer aan. Hij was een Remi, en in zijn 'witte droom' voelde dat ook zo. Gelijk de welwillende ambtenaar uit 2008 het heeft gevoeld. Alleen op de wereld, machteloos tegenover de gepolitiseerde zuielen van België.

De aanwas van boeddhistische pelgrims groeit en groeit. Rond spirituele centra floreert de werkgelegenheid. De kas van Verviers laat inkomsten aan haar neus voorbijgaan en keert uit aan hen die geen werk kunnen vinden. Helaas opnieuw een gemiste kans voor het toch al zo geplaagde Wallonië.

Tekst: Eveline Belderbos

Fotografie: Guy van Grinsven / Studiopress

